

Nỗi Lòng Mùa Xuân

Trình Lâm Ngân

Ta đi trên phố xa lạ mà ngỡ Sài Gòn yêu mến ngày
nay ta sống phương trời mà nhớ Sài Gòn tha thiết chẳng

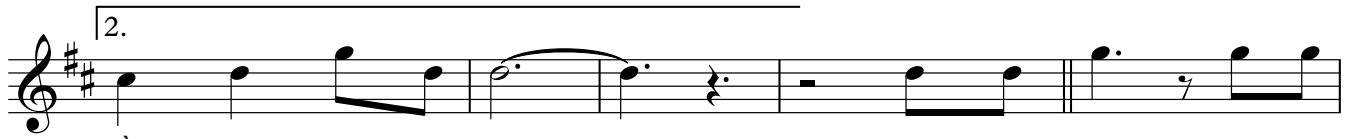
qua. Sài Gòn ơi chắc bây giờ mùa xuân đang tới, ngàn cánh
ngươi. Gượng cười vui muôn quên đời mà sao vẫn nhớ. Lòng quất

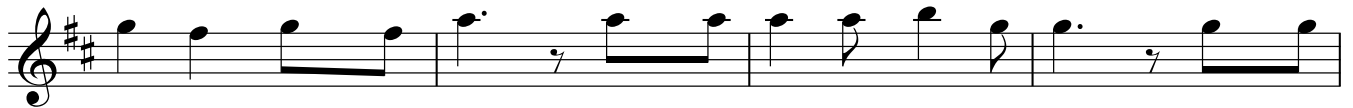
hoa khoe sắc rộn ràng, chào gió xuân thơm ngát dịu dàng. Sài Gòn
quay theo với kỷ niệm, ngày tháng xưa ta lỡ mịt mờ. Mà lòng

ơi, biết ai còn trông ngóng ta không. Xuân
ta vẫn âm

thâm thương nhớ khôn nguôi. Này người yêu em nơi

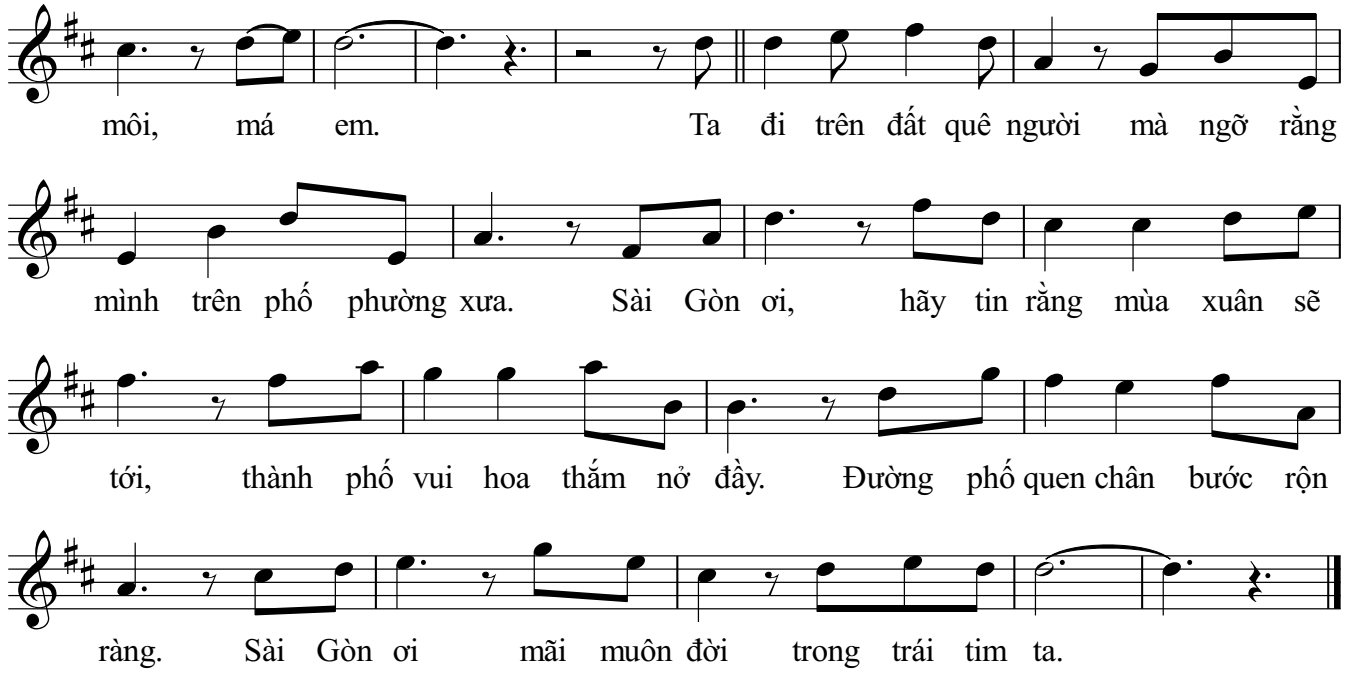
đây mùa xuân chẳng thấy. Không hoa mai, hoa cúc rộn ràng. Đêm xuân

trôi âm thầm lặng lẽ. Này người yêu, em mơ ngày nắng sáng lung

linh, phố quen xưa rộn rã chân người và mùa xuân tô thắm trên

môi, má em. Ta đi trên đất quê người mà ngỡ rằng
 mình trên phố phường xưa. Sài Gòn ơi, hãy tin rằng mùa xuân sẽ
 tới, thành phố vui hoa thắm nở đầy. Đường phố quen chân bước rộn
 ràng. Sài Gòn ơi mãi muôn đời trong trái tim ta.